

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Бургас, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Галина Т. Канакиева
Петя Ив. П.а Дакова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора Люб. Г. П.
като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Въззивно
административно наказателно дело № 20222000600031 по описа за 2022
година

Производството е по чл.83д от Закона за административните нарушения и наказания и е образувано по жалба на Т. Г. П., собственик на дружеството „ТАДИ- 72“ ЕООД - гр. Несебър, против Решение № 156 от 10.12.2021г., постановено по НАХД № 1161/2021 г. по описа на Окръжен съд – гр.Бургас, с което съдът е наложил по реда на чл.83г, ал.6, т.1 от ЗАНН на посоченото търговско дружество в качеството му на ЮЛ, имуществена санкция в размер на 11979 (единадесет хиляди деветстотин седемдесет и девет) лева, представляваща имуществена облага, с която юридическото лице би се обогатило в резултат на извършеното от управителя на дружеството Д.А.П., престъпление по чл.172б, ал.1 от НК.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт, поради нарушение на материалния закон и на процесуалните правила довели до ограничаване правото на защита на представляваното от жалбоподателката ЮЛ.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция не се явяват процесуалният представител на дружеството - адв.П. П., както и последният едноличен собственик на капитала от 13.01.2022г. и управител на ЮЛ – Б. ИВ. Б., редовно призовани. Не се представят нови писмени доказателства.

Представителят на Апелативна прокуратура - Бургас намира жалбата за процесуално допустима, но по същество за неоснователна. Счита, че са били налице всички материалноправни предпоставки за ангажиране на имуществената отговорност на „Тади- 72“ ЕООД по Глава IV от ЗАНН. Сочи, че както прокурорският, така и съдебният акт са обосновани и съобразени изцяло с изискванията на закона - чл.83а-г от ЗАНН. Намира за правилен извода на БОС, че изложената фактическа обстановка се установява от приложените към прокурорското предложение по чл.83б, ал.1 от ЗАНН писмени доказателства, надлежно приобщени към доказателствената съвкупност по делото. Навежда довод, че доказателствената дейност на съда не може да бъде изолирана от доказателствените материали по ДП и от влязлата в сила присъда. Твърди, че в случая е налице безвиновната обективна отговорност на ЮЛ във връзка с установената престъпна дейност на неговия управител. В тази връзка сочи, че престъпният състав, по който е квалифицирана дейността на управителя на ЮЛ - осъдения Д.А.П., е сред включените такива по смисъла на чл.83а, ал.1 от ЗАНН, извършването на който води до ангажиране на отговорност и на ЮЛ. Излага съображения, че в търговския обект, който е бил стопанисван от ЮЛ, е била реализирана търговска дейност, като са предлагани за продажба стоки с обозначени на тях търговски марки, за които вещите лица са установили, че са имитирации, като единствено намесата на органите на полицията е предотвратила тяхната продажба. Сочи, че стойността на имуществената облага, съставляваща пазарната стойност на предлаганите за продажба стоки като имитация, с която ЮЛ би се обогатило, е установена безспорно от съдебнооценителната експертиза по наказателното дело, като е налице и причинна връзка между извършеното престъпление от управителя на дружеството и посочената облага за ЮЛ. Намира наложената административна санкция за справедлива по размер, тъй като е към установения в закона минимум и е далеч под предвидената максимална санкция от един милион лева, поради което не е налице основание за нейното редуциране. Моли за потвърждаване на решението на БОС като обосновано и законосъобразно.

Бургаският апелативен съд, след като прецени доводите на страните и след като се запозна с материалите по делото намира жалбата на процесуалния представител на „Тади - 72“ ЕООД – Несебър, понастоящем в с. Михалци, обл. В. Търново, за процесуално допустима, но по същество за неоснователна.

В съответствие със събраните по делото доказателства, относими към предмета на доказване, Бургаският окръжен съд обосновано е приел за установено от фактическа страна следното:

Безспорно е установено по делото, че едноличен собственик на

капитала към момента на първоинстанционното решение и подаването на въззивната жалба на 29.12.2021г. е била Т. Г. П., като впоследствие от 13.01.2022г. и понастоящем едноличен собственик на капитала и управител на дружеството е Б. ИВ. Б., а седалището и адрес на управление е променено от гр. Несебър на с. Михалци, общ. Павликени, обл. В. Търново, видно от приложената по делото от търговския регистър и регистър на ЮЛ с нестопанска цел справка за актуалното състояние на фирмата.

Производството по делото е образувано по повод Предложение на прокурор от ТО-Несебър при Районна прокуратура – Бургас, с което се иска налагане на имуществена санкция по реда на чл. 83б, ал.1, т.1 от ЗАНН на юридическото лице „Тади - 72“ ЕООД, ЕИК 201277422 със седалище и адрес на управление: гр.Несебър, ул.Ахелой“№2, със собственик на дружеството Т. Г. П. с ЕГН:*****, представляваща равностойността на имуществената облага, която би била получена от юридическото лице, в резултат на извършено от назначеният управител на дружеството Д.А.П., ЕГН ***** , престъпление по чл.172б, ал.1 от НК.

С Определение от 19.07.2021г., РС-Несебър е одобрил Споразумение по НОХД № 96/2021 г. по описа на Районен съд гр. Несебър, като на осъденото лице Д.А.П. е било наложено наказание „ПРОБАЦИЯ“ за срок от 6/шест/месеца, което наказание да включва следните пробационни мерки: - задължителна регистрация по настоящ адрес: гр.Несебър, ул.“св.св.Кирил и Методий“ №55, с явяване и подписване пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице с периодичност два пъти седмично за срок от 6/шест/месеца и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 6/шест/месеца. На основание чл. 55, ал. 3 от НК, вр. чл. 172Б, ал.1 от НК, вр. с чл. 13, ал. 1 и ал.2, т.2, вр.чл. 22, ал. 1 от ЗМГО, на Д.А.П. не е било наложено кумулативно предвиденото по-леко наказание “Глоба” до 5/пет хиляди / лева. Определението на съда за одобряване на цитираното споразумение е влязло в сила на 19.07.2021г., в деня на одобряване на споразумението от НРС.

Установено е, че Т. Г. П. е едноличен собственик на капитала на „Тади -72“ ЕООД, ЕИК 201277422 със седалище и адрес на управление: гр.Несебър, ул.Ахелой“ № 2. С Договор за управление от 20.05.2015г между Тади -72“ ЕООД, ЕИК 201277422 , представлявано от Т.П., подс.Д.А.П. е бил назначен за управител на ЕООД “Тади 72“. Чрез горепосочената фирма, на която той бил управител, стопанисвал и работил в търговски обект - магазин, находящ се в базар „Пристанище“ в гр.Несебър под наем, съгласно договор за наем на общински имот, след проведен конкурс от 14.03.2014г с Община - Несебър за срок от 5 години. В търговския обект, в качеството си на управител и продавач в магазина, П. предлагал с цел продажба стоки - тениски, ризи,

блузи, къси гащи, суичъри. Стоката се закупувала без документи за произход, фактури, договори и лицензии и се предлагала за продажба без съгласието на притежателите на изключителните права: TOMMY HILFIGER LICENSING LLC притежател на марката „TOMMY HILFIGER“/Томи Хилфигер/, THE POLO/LAUREN COMPANY LP притежател на марката „PO LO BY RALPH LAUREN“/Поло на Ралф Лорен/, HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co.KG“ притежател на марката „BOSS“/Бос/, DAMA S.p.A притежател на марката PAUL&SHARK /Пол енд Шарк/, Americana International Limited притежател на марката BENCH/Бенч/, FACTON LTD притежател на марката G- STAR/Джи стар/.

На 04.06.2015г. във връзка с получена информация в РУ на МВР-Несебър за разпространение и търговия на едро с текстилни стоки, носещи търговски марки в нарушение на ЗМГО на територията на РУ на МВР-Несебър, е била извършена проверка от свидетелите ГГ.Д.С. и А..А.а. - служители на група „ПИП“ при РУ на МВР-Несебър в търговски обект - магазин за продажба на текстилни стоки, находящ се в гр.Несебър, базар „Пристанище“. В резултат на проверката е установено, че магазинът се стопанисва от фирма „Тади -72“ ЕООД, представлявал търговски обект с площ от около 200 кв.м., който бил разделен на четири отделни клетки. В същия били изложени за продажба върху стелажи и манекени текстилни стоки-дрехи. В търговският обект имало и касов апарат. Горепосочените стоки били означени със знаци - търговски марки, защитени на територията на РБългария, в нарушение на Закона за марките и географските означения /ЗМГО/, а именно: TOMMY HILFIGER“/Томи Хилфигер/ с притежател на правата върху марката TOMMY HILFIGER LICENSING LLC, „POLO BY RALPH LAUREN“/Поло на Ралф Лорен“/ с притежател на правата върху марката THE POLO/LAUREN COMPANY LP, BOSS“/Бос“/ с притежател на правата върху марката HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co.KG, PAUL&SHARK /Пол енд Шарк“/ с притежател на правата върху марката DAMA S.p. A., BENCH/Бенч/ с притежател на правата върху марката Americana International Limited и GSTAR/ Джи стар/ “/ с притежател на правата върху марката FACTON LTD.

Осъденото лице П. е заявило на полицейските служители, относно произхода на стоките изложени в магазина за продажба, че стопанисва обекта и че закупил стоките от пазара в гр.Димитровград, като не разполагал с фактури или стокови разписки за придобиването им. П. не представил и разрешение за продажба на тези стоки от съответните маркодържатели.

За извършената проверка е бил съставен констативен протокол от 04.06.2015г. от св.Г.С., от който се установява, че търговският обект - магазин за дрехи, находящ се в гр.Несебър, базар „Пристанище“ се стопанисва от

фирма „Тади-72“ ЕООД, ЕИК 201277422. Същият работил и бил снабден с касов апарат. Представлявал четири отделни помещения-клетки, в които били изложени за продажба на манекени и стелажи текстилни стоки-дрехи от следните марки: „Томи Хилфингер“, „Бос“, „Поло Лаурен“ „Бенч“ и др. По време на проверката в обекта бил заварен Д.А.П., ЕГН ***** от град Несебър, който се представил за продавач-консултант и стопанисващ обекта и заявил, че стоките са закупени през 2014г. от Димитровград и не разполага с фактури или касови бонове относно тяхното закупуване.

С протокол за доброволно предаване от 04.06.2015г са били иззети тениски, ризи, блузи, къси гащи и суичъри, предлагани за продажба, подробно описани в решението на БОС, като в графата „обяснения“ обв.П. собственоръчно е записал: “закупени са през 2014г. година от град Димитровград“. Материалите по преписката са били изпратени в ТО-Несебър при РП-Бургас за произнасяне, като с постановление на прокурор при ТО-Несебър при РП-Бургас е било образувано досъдебно производство. В хода на вече образуваното досъдебно наказателно производство е била изисквана справка от Патентното ведомство на Р България, от която се установява, че в Патентното ведомство не са вписани лицензионни договори за отстъпване правото върху цитираните марки от страна на техните притежатели, сключени с търговското дружество „Тади-72“ЕООД, чийто управител е обв.Д. П.. Това обстоятелство е потвърдено от разпита на св.Анета Таджер, юрист във фирма „Турку,Таджер и Турку“-София, представляваща собствениците на посочените търговски марки, в който заявява, че фирма „Тади-72“ЕООД, ЕИК 201277422, чийто управител е Д.А.П., не е получавала необходимото по закон съгласие да използва в търговската си дейност стоки с горепосочените марки, в т.ч. да разпространява, продава, предлага за продажба и съхранява. По досъдебното производство с категоричност е установено, че на името на търговското дружество „Тади-72“ЕООД,ЕИК 201277422, чийто управител е бил П. и който стопанисвал под наем търговския обект, в който са били изложени за продажба стоките, няма вписани лицензионни договори за предоставяне на права на ползване на изброените марки, което сочи на липса на съгласие от страна на носителите на изключителните права на марките.

Въз основа на гореизложената и установена по безспорен начин в хода на досъдебното производство фактическа обстановка Райноен съд-Несебър е приел, че Д.А.П. е осъществил от обективна и субективна страна престъпен състав от общ характер по см. чл.172б, ал.1 от НК, вр.чл.13, ал.1 и ал.2, т.2, вр.чл.22, ал.1 от ЗМГО, като му е наложил и горепосочената наказателна санкция.

Обосновано и законосъобразно съдът е заключил, че от обективна страна изпълнителното деяние съставлява използване на знаците, чрез

предлагане за продажба на стоки описани по-горе в търговския обект. Предмет на престъплението са съответните търговски марки, чието използване се изразява в излагането и предлагане за продажба на стоки, носещи знаци, които включват в състава си един или повече знаци, а те от своя страна, разгледани поотделно, съдържат фонетична и смислова идентичност на словните елементи и визуално сходство на съответната регистрирана търговска марка и сходно графично оформление на образите елемент.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от ЗМГО, съдържанието на изключителното право върху марка включва: „правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност знак, който: 1. е идентичен на марката за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана; 2. поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността или сходството на стоките или услугите на марката и знака съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката, т.е. от обективна страна използването на съответната търговска марка включва по своята същност както използването на знак идентичен с нея така и сходен, но до степен водеща до объркване на потребителя, че сходния знак съответства именно на определената търговска марка.

Съгласно разпоредбата на чл. Чл. 22. „(1) Притежателят на право върху марка може да разреши използването ѝ за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, и за част или за цялата територия на Република България с лицензионен договор в писмена форма. ”Такъв договор, разрешаващ на „Тади-72“ЕООД използването на горепосочените марки по наказателното дело не е представен, нито в настоящото административно производство.

В конкретният случай при ангажиране на административната отговорност на юридическото лице, представлявано от собственика Т.П., съдът правилно е констатирал, че са налице безспорни доказателства, установяващи по несъмнен начин, че дружеството би могло да се обогати в резултат на доказаното по категоричен начин извършено престъпление по чл.172б, ал.1 от НК от назначения управител на дружеството към инкриминирания момент - Д.А.П. с ЕГН:*****. В този смисъл съдът правилно е заключили, че е налице безспорно установена връзка между извършителя на престъпното деяние и „Тади-72“ ЕООД, съгласно чл.83г, ал.6, т.2 от ЗАНН. /Договор за възлагане на управление от 20.05.2015г./.

Правилен е изводът, че посочените по - горе права на притежателя на търговските марки и в частност правото на установена забрана за ползване на

знаци - идентични или сходни на търговските марки без съгласието на притежателя в настоящия случай безспорно са нарушени.

Обосновано и законосъобразно съдът е приел, че е установена и обективната предпоставка - липса на съгласие от страна на притежателя на изключителното право върху съответната марка по отношение на „Тади-72“ЕООД за ползване на визираните по-горе знаци - идентични и сходни на марките, което съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗМГО се дава единствено в писмен вид с договорна лицензия.

Престъплението по чл.172б, ал.1 от НК, извършено от управителя на търговското дружество, е формално, на просто извършване и за неговата съставомерност не се изисква непременно настъпване на имуществени вреди. Въз основа на установения механизъм на извършване на престъплението, решаващият съд правилно е приел, че представляваното от П. дружество обективно е могло да се обогати вследствие извършеното от него като управител престъпление по чл.172б, ал.1 от НК, доколкото инкриминираните вещи са били излагани и предлагани в търговски обект, стопанисван от търговското дружество, и от негово име.

П. не е представил каквито и да било документи за произхода на стоката, като е посочил, че е купувал стоката от пазара в Димитровград, а представени някои счетоводни документи и фактури не отговаряли на изискванията за форма и реквизити съгласно Закона за счетоводството. Като търговец в задълженията му е било да се информира относно законовите изисквания, свързани с развиваната от него дейност и в частност относно режима и изискванията за продажба на стоки, с означения на известни търговски марки.

Безспорно е установено от заключението по назначената и изготвена съдебно - маркова експертиза, че съществува сходство между изобразените върху веществените доказателства знаци и упоменатите по-горе регистрирани марки и идентичност между самите веществени доказателства и стоките, за които регистрираните марки са получили закрила. Сходството между сравняваните знаци се дължи на идентични и сходни основни и доминиращи словни и фигуративни елементи включени в съставите им, на сходно общо впечатление създавано от общи похвати на представяне на знаците. Установено е безспорно, че сходството може да доведе до объркване на потребителя, което включва възможността за свързване на изобразените върху веществените доказателства знаци с регистрираните търговски марки изброени по-горе.

Видно от заключението на назначената и изготвена съдебно-оценителна експертиза, пазарната стойност на предлаганите за продажба стоки в оригинал, възлиза на сумата от 29 177.70/двадесет и девет хиляди сто

седемдесет и седем лева и седемдесет ст./лева, а стойността на същите вещи към инкриминираната дата като имитации възлиза на 11 979.00/единадесет хиляди деветстотин седемдесет и девет/лева.

Предвид горното обосновано съдът е заключил, че облагата, с която би могло да се обогати дружеството е в размер на 11 979.00 лева, съставляваща стойността на предлаганата за продажба стока като имитация, като е налице пряка връзка между нея и осъщественото от управителя на дружеството престъпление.

При така установените фактически обстоятелства и при съобразяване с разпоредбата на чл.413 от НПК, относно задължителната сила на влязлата в сила присъда, решаващият съд е направил обосновани и законосъобразни правни изводи.

Законосъобразен е изводът на решаващия съд, че при така установената фактическа обстановка, начинът на осъществяване на престъплението, механизмът на евентуалното придобиване на неправомерната облага, връзката между деянието и евентуалната облага, както и между дееца и търговското дружество, предложението на ТО-Несебър при Районна прокуратура – Бургас е допустимо, доколкото е подадено от надлежна страна, по предвидения в закона ред по чл. 83б, ал. 1 т. 1 от ЗАНН и отговаря на изискванията на чл. 83б, ал. 2 и 3 от ЗАНН, а по същество основателно.

Съгласно съдебната практика, при осъществяване на престъпленията визирани в чл.83а, ал.1 от ЗАНН, се развиват две производства - наказателно, за извършеното престъпление от физическото лице и административно наказателно за юридическото лице, което се е обогатило или би могло да се обогати от деянието. В началото и на двете производства се поставя един и същи юридически факт, а именно извършването на престъпление, а не някакво административно нарушение. Поради субсидиарния характер на административно наказателното производство доказателствената дейност на съда, произнасящ се по предложението за налагане на имуществена санкция на юридическото лице, не може да бъде изолирана от доказателствения материал по наказателното производство против неговия представител.

Обоснован и законосъобразен е изводът, че е налице предвидената в з а к о н а кумулативна съвкупност от всички материалноправни и процесуалноправни предпоставки, обуславящи прилагане на имуществената отговорност по Глава четвърта от ЗАНН, поради което предложението правилно е прието от решаващия съд за основателно.

Настоящата инстанция изцяло споделя фактическите и правни изводи, до които е достигнал първоинстанционният съд.

Правилно съдът е приел, че налагането на имуществена санкция по реда на чл. 83а от ЗАНН е възможно при кумулативното наличие на няколко, изрично посочени в закона предпоставки: санкцията се налага само на юридическо лице; същото се е обогатило или би могло да се обогати в резултат на извършено престъпление от кръга на посочените в чл. 83а, ал.1 от ЗАНН. Престъплението да е извършено от някое от лицата посочени в точки 1-4 на цитираната правна норма.

Обосновано съдът е посочил, че материалноправните предпоставки включват наличие на юридическо лице, обогатяването му или вероятността за това от престъпление по някои от изрично посочените в чл. 83а, ал. 1 от ЗАНН престъпни състави от особената част на НК, както и престъплението да е извършено от физическо лице с определено качество или отношение спрямо юридическото лице (формиращо волята му, законен или упълномощен представител и т.н.). Законосъобразно съдът е приел, че престъплението по чл.172б, ал.1 от НК, за което е постановено определение за одобряване на споразумение имащо сила на осъдителна присъда срещу управителя на „Тади-72“ ЕООД, попада сред изброените в чл.83а, ал.1 от ЗАНН престъпления.

В конкретният случай, дружеството, посочено от прокуратурата, може да бъде санкционирано по реда на чл.83а от ЗАНН, тъй като „Тади-72“ ЕООД е еднолично дружество с ограничена отговорност и по смисъла на чл. 113 вр. чл. 63, ал.3 от Търговски закон е юридическо лице, следователно е годен субект за носене на имуществена санкция по чл. 83а от ЗАНН.

Към датата на осъществяване на престъпното деяние - 04.06.2015г. по силата на сключен Договор за управление от 20.05.2015г между „Тади-72“ ЕООД упредставлявано от Т.П. и Д.А.П., П. е станал управител на търговското дружество т.е. към момента на извършване на престъплението е бил овластен да взема решения от името на юридическото лице и е представлявал същото. Ето защо, правилна е преценката, че Д. П. има качеството на лице по смисъла на чл. 83а, ал. 1, т.т.1 и 2 от ЗАНН. Извършеното от него престъпление, за което е бил признат за виновен и санкциониран с посоченото по-горе определение за одобряване на споразумение, а именно по чл.172б, ал.1 от НК, е сред визираните в чл. 83а, ал.1 от ЗАНН. Правилен е изводът, че е налице връзка между извършителя на престъпното деяние и юридическото лице съгласно чл.83г, ал.6, т.2 от ЗАНН.

Обоснован и законосъобразен е изводът, че е налице и последната предпоставка, посочена в чл.83а, ал.1 от ЗАНН – дружеството би могло да се обогати вследствие извършеното от управителя му към инкриминирания период Д. П. престъпление по чл.172б, ал.1 от НК, доколкото инкриминираните вещи са били излагани и предлагани от името на търговското дружество в търговски обект, стопанисван от същото търговско

дружество „Тади-72“ ЕООД, което в този период принципно се е занимавало с търговия на дрехи.

Обосновано съдът е заключил, че в разглеждания казус дружеството би се обогатило неправомерно от стойността на стоките, предмет на деянието по чл.172б, ал.1 от НК. Правилна е преценката, че това твърдение е категорично доказано поради факта, че при осъществяване на престъплението осъденият П. е действал в качеството на управител и представляващ „Тади-72“ ЕООД, а не в друго качество. Единствено намесата на полицейските служители е попречила да бъде реализирана продажбата на процесните стоки.

Предвид горното общата сума, с която дружеството би могло да се обогати от продажбата на инкриминираните вещи, съвпада с посочената в оценителната експертиза обща стойност на тези вещи като имитация, каквито всъщност се явяват те.

Съгласно чл.83а, ал.1 от ЗАНН, имуществената санкция следва да се определи в размерите, предвидени в тази разпоредба. Тъй като евентуалната облага е имуществена, нормата предвижда налагане на санкция до 1 000 000 лв., но не по-малко от равностойността на облагата. Предвид факта, че дружеството е могло да получи неправомерна облага в конкретно определен размер, съдът правилно е приел, че имуществената санкция следва да се определи в размер на стойността на стоката като имитация, а именно 11 979.00 (единадесет хиляди деветстотин седемдесет и девет лв) лева.

Така индивидуализираната по размер санкция изцяло съответства на стойността на евентуалната облага и е достатъчна за постигане целите на административното наказание. Ето защо, съгласно чл.83а, ал.1, т.2 от ЗАНН правилно първоинстанционният съд е наложил на дружеството имуществена санкция в размер не по-малък от равностойността на евентуалната имуществена облага.

Въз основа на изложеното, въззивният съд намира, че в случая са налице кумулативно предвидените в чл.83а и следващите от ЗАНН материалноправни и процесуалноправни предпоставки за налагане на имуществена санкция на юридическото лице „Тади - 72“ ЕООД - гр.Несебър.

При служебната проверка на решението настоящият съд не констатира нарушения допуснати в първоинстанционното производство, които да се явяват съществени по смисъла на чл.83д, ал.4, т.1 от ЗАНН и да налагат отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане или да обосновават необходимост от изменение на обжалваното решение или отказ за налагане на имуществена санкция, поради което Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 156 от 10.12.2021г., постановено по
НАХД № 1161/2021 г. по описа на Окръжен съд – гр.Бургас.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____